

Isırılmış

EMMA KNIGHT

VAMPIR EFSANELERİ 3. Kitap



Isırılmış

(Vampir Efsaneleri 3. Kitap)

emma knight

TRANSLATOR : MERAL KARAMUK UĞURŞAN

Emma Knight Hakkında

Emma Knight çok satan, altı kitaptan oluşan (ve yazılmaya devam eden), VAMPIR EFSANELERİ dizisi: YEMİNLİ, ALINMIŞ, ISIRILMIŞ, SEÇİLMİŞ, UYANMIŞ ve YÜKSELMİŞ kitaplarının yazarıdır. ÜCRETSİZ indirme linkinden bulunabilecek YEMİNLİ (1. Kitap) ile başlıyor!

Yazarla iletişimde kalın ve sitesini ziyaret edin:
www.emmaknightauthor.com

Emma Knight Kitapları

YEMİNLİ (Vampir Efsaneleri'nin 1. Kitabı)
ALINMIŞ (Vampir Efsaneleri'nin 2. Kitabı)
ISIRILMIŞ (Vampir Efsaneleri'nin 3. Kitabı)
SEÇİLMİŞ (Vampir Efsaneleri'nin 4. Kitabı)
UYANMIŞ (Vampir Efsaneleri'nin 5. Kitabı)
YÜKSELMİŞ (Vampir Efsaneleri'nin 6. Kitabı)
'DÜŞMÜŞ (Vampir Efsaneleri 7. Kitap)

Telif Hakları © 2011 Emma Knight

Tüm hakları saklıdır. 1976 ABD Telif Hakları Yasası kapsamında izin verilenin haricinde, yazarın önceden izni olmadığı sürece, bu eserin hiçbir bölümü hiçbir biçim veya şekilde çoğaltılamaz, dağıtılamaz veya yayınlanamaz, herhangi bir veri tabanında veya geri alma sisteminde saklanamaz.

Bu e-kitap yalnızca kişisel kullanımınız içindir. Bu e-kitap bir başkasına satılamaz veya verilemez. Eğer bu kitabı başkalarıyla paylaşmak istiyorsanız lütfen her bir kişi için yeni bir kopya satın alın. Bu kitabı okuyorsanız fakat satın almadıysanız veya yalnızca sizin kullanımınız için satın alınmadıysa lütfen iade edin ve kendinize bir kopya satın alın. Yazarın emeğine saygı gösterdiğiniz için teşekkür ederiz..

Bu eser tamamen kurmacadır. İsimler, karakterler, işletmeler, kurumlar, mekânlar, olaylar ve tesadüfler yazarın hayal gücünün ürünleridir veya kurmaca olarak kullanılmıştır. Yaşayan veya ölmüş gerçek kişilerle olabilecek benzerlikler tamamen tesadüfidir.

İÇİNDEKİLER

[Bölüm Bir](#)
[Bölüm İki](#)
[Bölüm Üç](#)
[Bölüm Dört](#)
[Bölüm Beş](#)
[Bölüm Altı](#)
[Bölüm Yedi](#)
[Bölüm Sekiz](#)
[Bölüm Dokuz](#)
[Bölüm On](#)
[Bölüm Onbir](#)
[Bölüm On iki](#)
[Bölüm On Üç](#)
[Bölüm On Dört](#)
[Bölüm On Beş](#)
[Bölüm On Altı](#)
[Bölüm On Yedi](#)

“Aşk iki bedende yaşayan tek ruhtan oluşur.”
--Aristotle

Bölüm Bir

Rachel geceyarısı gölün üzerine sırt üstü uzanmış yüzerken gökyüzünü seyrediyordu. Muazzam bir dolunay bulutları aydınlatıyordu ve bulutlar ayın altından inanılmayacak bir hızla geçiyorlardı.

Uzaktan gelen bir takım çığlık sesleri duydu. Sesler gittikçe yükseliyordu ve nihayet nereden geldiği anlaşılmıştı: Binlerce yarasa gökyüzünde toplanmaya başlıyordu. Ayışığıyla aydınlanan gökyüzü şimdi onlarla kapkaranlık olmuştu. Yarasalar ufkun her iki yanından toplandılar ve ortada buluştular. Aniden hepsi birden geri dönerek aşağıya, Rachel'a doğru alçalmaya başladılar. Aşağıya doğru çığlık atarak alçalırlarken sürekli büyüyen bir kasırga, genişleyen bir koni gibiydiler.

Rachel kalkmak için yerinden doğrulmaya çalıştı fakat kollarının suyun içinde sıkıştığını farketmişti - aslında artık su değil yapışkan bir kan gölüydü bu. Başını yalnızca bir kaç santim yukarı, binlerce yarasanın ona doğru alçaldığını görebileceği kadar yükseğe kaldırdı.

Yarasalar ona doğru yaklaşırken önünde bir gölge, bir figür belirdi. Gölge ona doğru eğildi. Rachel onun gözlerine baktı ve bu büyük, parlak, ıslık ıslık gözleri hemen tanıdı.

Benji.

"Kurtar beni!" diye yalvardı çılgınca.

Yarasaların yere inmesine yalnızca yarım metre kala Benji başını geriye yasladı. Bunu yaparken yüzü imkansız bir şekilde beyaza, keskin beyaza dönüştü ve ağzından uzun, keskin dişler çıktı. Başını eğdi dişlerini doğruca Rachel'in boğazına geçirdi.

Rachel dişler boynuna girerken acıyla bağıırıyordu. Ağzını sonuna kadar açıp çığlık çığlığa bağıırırken yarasalar aşağıya, ona doğru dalış yaparak açık ağzından içeri girdiler.

Rachel bağıracak uyandı. Oda çok karanlıktı, soğuktu ve pekmez kokuyordu. Dört tane tahta başlığı olan sert yatağında, kalın yorganın altında uzanmış her başlığa tek tek kazınmış olan haç şekillerine bakıyordu.

Hareketsiz yatıyor, hiç kıpırdamıyordu. Bilmediği bir şey onu korkutuyordu ama ne olduğuyla yüzleşmeye hazır değildi. Aklında gece gördüğü sahneler uçuşuyordu ama bulanıktılar. Bir türlü tüm parçaları bir araya getiremiyordu.

Gözleri, mermer bir çerçeve ile çevrili ve içinde cılız bir alevin titrediği şömineyi tarayarak odanın içinde dolaştı. Tuhaf bir biçimde gözlerini rahatlattığını düşündüğü gece moru rengindeki duvar kağıtlarına baktı. Katedrali andıran büyük tavanları gözden geçirdi ve kapıyı görmeye çalıştı. Bu odaya geldiğini hatırlamıyordu ve buradan çıkmak istiyordu. Kapı, Rachel'in yattığı bu devasa odanın arka kısmında sol taraftaydı. Üzerinde demir kilitler ve menteşeler olan büyük ve kemerli bir kapıydı. Bir tuzağa düşürülmemiş olmak için dua ediyordu Rachel.

Bir süre etrafı dinledikten sonra yataktan kalktı. Yatağın yayları sanki yüzyıllardır bu yatakta kimse yatmamış gibi gıcırdıyordu. Sağa sola dönerken, bedenini ve boynunu esnetirken tüm vücudu ağrıyordu. Yataktan eğilip baktığında ayak ucunda, üzerinde başı olan, ağzı açık ve gözleri ona bakan ceylan derisi bir halı gördü. Tüm sırtını bir ürperti kapladı.

Yorganın altına saklanmak istiyordu ama burada güvende olmadığını biliyordu. Nerede olduğu ya da hangi günde oldukları konusunda hiç bir fikri yoktu. Oda, şömineden gelen cılız ışığın dışında zifiri karanlıktı.

Rachel ağır battaniyelerin altından yavaşça sıyrıldı ve ayaklarını soğuk taş zemine bastı. Üzerinde geniş bir penye tişört ve kilottan başka giysi yoktu. Rachel kendisine ait olmayan bu giysileri merak ediyordu.

Hala ne olduğu konusunda parçaları bir araya getirmeye çalışıyordu ve yavaş yavaş hatırlamaya başlıyordu. Violet'in,

Hunter'in ve polislerin cep feneri ışıklarını, uçan vampirleri ve sivri dişlerini görüyor, siren seslerini duyuyordu. Birden hayal meyal Benji'yi ve onun uçarak şatosuna gidişini anımsadı.

Gidip Benji'yi bulmak için hızla kapıya doğru yürüdü. Pirinçten yapılmış büyük, yuvarlak kolu tuttu ve sertçe çevirdi. Kapı, menteşeleri gıcırdayarak yavaşça açıldı.

Ayaklarının ucuna basarak yatak odasından çıktı ve uzun karanlık koridora doğru yürüdü. Her yeri sessizlik kaplamıştı. Tek duyabildiği ses nefes alıp verirken çıkardığı kendi sesiydi. Hiç bitmeyecekmiş gibi uzayıp giden koridorda süzülürken, siyaha boyanmış, küçük yuvarlak pencereler gördü. Pencereler içeriyi yeterince aydınlatmasa da Rachel'in önünü görebileceği kadar ışık veriyorlardı.

Odasındaki kapıya benzeyen büyük bir kapının önünde durdu. Kapı kapalıydı. Rachel kulağını kapıya dayadı. Hiç bir şey duymadı ve içeri girip girmeme konusunda tereddüt etmeye başladı. Benji'nin içeride uyuyor olabileceğini düşündü. Onunla konuşmak istiyordu.

Kapının kolunu yavaşça çevirdi, kapıyı biraz araladı. İçeriye baktığında bir ceylan, iki tilki ve pek çok tavşanın tavandan aşağıya doğru baş aşağı sarktıklarını gördü. Hayvanların bedeblerine baktığında boğazlarının kesilmiş olduğunu ve her hayvanın altında yerde bir kan gölü oluştuğunu gördü. Görüntü ve koku karşısında korkup iğrenerek kapıyı kapadı ve arkasına sırtını dayayarak panikle nefes almaya çalıştı.

Koridorda yürümeye devam ederken geçtiği her kapının sıkı sıkı kapalı olduğunu görüyordu. İçeride kiminle ya da neyle karşılaşacağını bilmemenin verdiği korkuyla kapıları açmaya cesaret edemiyordu. Daha fazla risk almak istemiyordu.

Koridorun sonuna doğru yaklaştığında, geniş, sarmal bir merdivene açılan bir alana geldi. Aşağıda ne olduğunu görmek için merdiven korkuluklarından eğilip baktı fakat karanlıktan önünde ne olduğunu anlayamıyordu. Adımlarını

yavaşça birbiri ardına atarak hiç bitmeyecekmiş gibi görünen merdivenlerden aşağıya süzüldü. Taş zemine basmaktan ayaklarının gittikçe soğuyup buz kestiğini hissediyordu. Merdivenlerin sonuna geldiğinde ayna ile kaplı geniş bir zemin gördü. Kendi yansımasını görebilmek için bu zemine doğru yürüdü fakat hiç bir şey göremedi.

Aynanın üzerindeki tozu ılık nefesi ve üzerindeki penye tişörtün kollarıyla daireler halinde silerek temizlemeye çalıştı. Ayna çok tozluysa ve tişörtünün kolları aynanın üzerinde büyük, temiz, yuvarlak daireler oluşturmıştı. Tekrar aynaya baktı fakat tek görebildiği üzerindeki giysilerdi. Kendine dönüp baktığında yüzünün, dudaklarının, vücudunun ve vücut uzantılarının kaybolduğunu gördü. Neler olduğunu anlayamıyordu. Yüzüne, saçlarına ve boynuna dokunduğunda onları hissedebiliyordu. Aceleyle tüm bedenini gözden geçirdi. Aşağıya, ayaklarına ve bacaklarına baktı. Sonra ellerini ve kollarını görmek için tişörtünün kollarını geriye kıvrırdı. Ardından tişörtünü yukarıya sıyırdı ve karnına baktı. İşte oradaydı. Görmüştü. Bu, bir kurşun büyüklüğündeki delikti ve birden silahları, polisin açıkça ateş ettiğini ve vurulduğunu anımsadı. Dayanılmaz bir ağrı ile yerde halsiz ve çaresiz yatışını hatırladı.

Gözyaşları yanaklarından aşağıya doğru süzülürken gözleri ağlamaktan şişmişti. Karnını ve hayatını değiştiren bu yarayı tutarak yere çöktü. Ağzından çığlık şeklinde "Benji!"nin adı çıktı.

Kimse yanıt vermedi. Rachel orada öylece oturup tüm bedeni o gecenin görüntülerini yaşamaktan acı içinde kıvrılırken, karanlık duvarları sessizlik kaplamıştı.

Aniden merdivenlerden aşağıya doğru gelen gürültülü ayakseslerini ve boğazını temizleyen bir erkeğin homurtusunu duydu. Gelen kişi merdivenlerden aşağıya doğru yaklaştıkça ayak sesleri yükseliyordu. Rachel orada korku içersinde oturmuş başına geleceklerini beklerken karşısına aniden adam dikildi.

Gölgelerin içinden , siyah bir smokin giymiş, kısa boylu, şişman ve kel bir adam belirmişti. Orada durmuş her bir parmağının ucunu yalarken, hayvan leşi kokuyordu.

Rachel kendisine neler olacağını hayal bile edemiyordu. Yerde öylece oturmuş, adamın bir şeyler söylemesini bekliyordu.

“Sen, canım, çok büyük bir savaş başlattın,” dedi adam.

Rachel bir kelime bile etmeden adama bakıyordu.

Boğazını temizleyip mırıldandı, “Sen kimsin? Benji nerede?”

“Sebep olduğun beladan haberin yok. Benim kim olduğumu boşver, önemli olan senin kim olduğun ve gerçek şu ki Benji’yi bir daha hiç görmeyebilirsin.”

“Anlamıyorum,” diye mırıldandı Rachel “Onu görmek zorundayım.”

“İyi, Büyük Savaş başladı ve Benji savaşmaya gitti. Artık neler olacağını asla tahmin edemezsin.”

Adam ayaklarını yere vurarak karanlık giriş salonundan uzaklaşırken Rachel yere çökmüş ağlıyordu. Bu adamın, kendisine yardım edebilecek tek kişi olduğunu farkederek arkasından seslendi “Bekleyin Efendim! Bekleyin! Siz kimsiniz? Bana yardım edebilir misiniz?”

Adam arkasına dönüp gülümsedi.

“Beni takip et.”

Bölüm İki

Rachel aceleyle sırtı kambur, kısa boylu adamın peşine takılarak eski kitap kokan karanlık kütüphaneye gitti. Adam durdu ve her ikisi de sessizce birbirlerine baktılar. Adam smokininin iç cebinden bir paket kibrit çıkarırken Rachel ona bakıyordu. Adam odanın içinde yavaşça dolaşarak etraftaki siyah mumları yakıyordu. Dumanlı ve tozlu havayı içine çekerken Rachel her zamankinden fazla korktuğunu hissediyordu.

Adam ona dönerek eliyle köşedeki sandalyeyi işaret etti ve "Otur," dedi.

Rachel, her adımında gıcırdayan geniş ahşap zemin boyunca yavaş yavaş yürüdü. Sandalyeye yaklaşırken karşısına çıkan değişik kitapların sırtlarındaki yazıları görebiliyordu. *Vampir, Kayıp Yüzyıl, Sivri Dişler, Seçilmiş Vampirler*. Bu kitap başlıkları gözüne takılmıştı. Hayvan kemiklerinden yapılmış olduğunu düşündüğü sert sandalyeye otururken içinde aniden korkuyla karışık bir hissizlik oluştu.

Sandalyeye yerleştikten sonra kendini rahatlatacak başka görüntü ararken adam ona doğru yürüdü. Bu sessizlik onun için dayanılmazdı. Sinirlerini yatıştırmak için aniden konuşma, her hangi bir şey söyleme isteği hissediyordu.

"Afedersiniz efendim ama bana kim olduğunuzu söyler misiniz?"

Adamın bir kaç adım daha yaklaşıp onun tam karşısına bir sandalye çekmesini bekledi.

"Evet canım, adım Drew Amca ve senin soyundan biriyim. Tamam, sanırım teknik olarak artık senin benim soyumdan olduğunu söylemem gerek. "

Rachel yanıt vermeden önce bir süre düşündü. Adamın tam olarak ne demek istediğini anlamıyordu ama kurşun yarası ve gördüğü çarpıcı rüya yeniden aklına gelmişti.